

[Helge Sander]

er i en sådan pakke, og på flere områder var jeg af den overbevisning, at de formuleringer, som vi stod med, primært skyldtes, at embedsmændene i den travlhed, der naturligt prægede processen, meget forståeligt havde overset nogle enkelte problemer.

Nu ved vi, at det i en lang række tilfælde var bevidste formuleringer – ja, man kan endog på en række områder sige, at man er gået endnu videre end i de oprindelige forslag. Det synes vi er stærkt beklageligt, og jeg vil gerne nævne nogle enkelte punkter, hvor vi føler at tingene har bevæget sig i den forkerte retning. Først og fremmest selvfølgelig, at ydelsen under uddannelsesorlov nu hæves til maksimumdagpenge. Det betyder altså, at der for nogle vil være indkomstfremgang forbundet med overgang til orlov.

For det andet har vi noteret os, at arbejdsministeren over for udvalget har bekræftet, at det er tilsigtet, at børnearbejdsloven forlænger den samlede dagpenge- og orlovsperiode ud over de ni år, der har været nævnt officielt.

Arbejdsministeren har også over for udvalget bekræftet, at det er tilsigtet, at man ved overgangen fra delperiode 1 til delperiode 2 kan stige i indkomst. Med andre ord jo længe man har været ledig, jo større bliver ydelsen. Det er da i hvert fald et nyt princip.

Arbejdsministeren har også bekræftet, at det er meningen, at personer, der får etableringsydelse, skal have mulighed for i 2½ år at tjene 27.500 kr. uden fradrag i ydelsen. Her må jeg gentage, hvad jeg sagde flere gange under førstebehandlingen: Er der nogen, der bekymrer sig om konkurrenceforvridning? Det ser ikke sådan ud.

Arbejdsministeren har også under udvalgsbehandlingen bekræftet, at langt de fleste midler til aktiveringsindsatsen bruges centralt. I lovforslaget står der f.eks., at der i delperiode 1 er afsat 1,2 mia. kr. Over for udvalget har ministeren nu bekræftet, at det kun er 1 mia. kr., så det spørgsmål kostede altså lige 200 mio. kr.

I det hele taget er vi lidt kede af, at etiketten ikke svarer til indholdet, når vi taler om den decentraliserede arbejdsmarkedspolitik. Vi har desværre, som jeg allerede har understreget, fået bekræftet, at de midler, der er afsat til aktiveringen, for langt de flestes vedkommende bliver brugt centralt.

Vi mener stadig væk i Venstre, som vi har sagt det igennem adskillige år og også har forsøgt at få gennemført, at det ville være betydelig bedre, hvis det var sådan, at langt flere penge – jeg vil næsten sige omvendt af dem, som regeringen ønsker brugt centralt – blev brugt decentralt, for vi tror nu engang, at pengene bruges bedre, når man kender til forholdene dels i de enkelte virksomheder, dels for de ledige. Jeg tror, at vi alle herinde må erkende, at der er betydelig forskel på, om man befinder sig i Hvide Sande, i hovedstadsområdet eller på Bornholm.

Men jeg vil da gerne understrege i forbindelse med det decentrale, at det er glædeligt, at arbejdsmarkedsrådene nu får kompetence til at fastsætte retningslinier for etablering af jobtræningspladser og til at påse, at der ikke i den forbindelse sker for kraftig konkurrenceforvridning. Der indføres også adgang til, at man kan klage til arbejdsmarkedsrådene. Det kan man umiddelbart være lidt betænkelig ved, men det kan arbejdsministeren måske råde bod på efterfølgende. Som jeg ser det, er det i hvert fald lidt svært at se, hvad det betyder, når der ikke er nogen forpligtelse til at følge de afgørelser, som arbejdsmarkedsrådene træffer.

I Venstre føler vi også, at arbejdsministeren under behandlingen af den såkaldte arbejdsmarkedsreform er ved at indføre borgerløn – man er i hvert fald godt begyndt. Det er bekræftet, at de, der vælger 80 pct.-ydelsen med mulighed for at tjene de 27.500 kr., ikke kan anvises arbejde. Det er også bekræftet, at man kan vælge denne model i form af overgangsydelsesordningen, fra man er 50 år, og til man går på efterløn og pension.

Hvad angår uddannelsesdelen, skal jeg kun nævne et enkelt spørgsmål, men det er til gengæld noget, som vi har utrolig vanskeligt ved at acceptere, men når man kun har 89 mandater, må man jo finde sig i meget. Vi kan ikke forstå, at det kun er dem, der ikke er medlemmer af en a-kasse, der har behov for at få efteruddannelse. Vi kan ikke forstå, at det er en betingelse, at man skal være a-kassemedlem, for at man kan få del i uddannelsesmidlerne. Vi føler – vi, der har en liberal tankegang – at det er helt galt, at man på den måde pålægger a-kassetvang, og vi føler, at der er en hel række spørgsmål, vi må tage fat på efterfølgende, når regeringen nu ikke for alvor har lavet en ar-